

گزارش درمانگاهی، آسیب شناسی و ایمنو هیستوشیمی یک مورد فیروسارکوم کبدی در سگ

آرمین مسلمی پور^{۱*}، پژمان مرتضوی^۲

۱. دانشجوی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، تهران، ایران

۲. متخصص پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

تومورهای کبدی معمولاً در حیوانات مسن ظاهر شده و ممکن است یک تومور اولیه، کانسر همولینفاتیک و یا سرطانهای متاستاتیک باشد. سرطان اولیه کبد نادر بوده و شامل کارسینوم هپاتوسلولار، کارسینوم مجاری صفراوی، تومور نورواندوکراین و تومور مزانشیمی می باشد. سارکوم اولیه کبد غیرمعمول بوده و شامل همانژیوسارکوم، فیروسارکوم و Leiomysarcoma است. یک سگ هشت ساله shepherd german با علائم بی اشتها و استفراغ که بیش از یک هفته طول کشیده بود، به درمانگاه دامپزشکی ارجاع داده شد. معاینات اولیه هیپرترمی و تاکی کاردی را نشان داد. در تصاویر رادیولوژی محوطه شکمی، چرخش معده مشاهده گردید و جهت درمان، تحت عمل جراحی قرار گرفت. در طی جراحی در کبد یک توده نسبتاً منتشر و به رنگ زرد تا خاکستری با قطر تقریباً ۷ سانتیمتر در لوب جانبی چپ مشاهده گردید. نمونه برداری از توده انجام و پس از فیکس کردن به بخش پاتولوژی ارسال گردید. پس از تهیه اسلاید به روش روتین و انجام رنگ آمیزی EOH و تری کروم و همچنین IHC با استفاده از ایمنوتین و KI67 تومور، فیروسارکوم با درجه پرولیفراسیون بالا تشخیص داده شد. حیوان بدلیل عدم تحمل شرایط بیهوشی از دست رفت. با توجه به اینکه فیروسارکوم کبد یکی از تومورهای کمیاب سگ می باشد گزارش درمانگاهی این مورد قابل توجه است. از طرف دیگر پس از مرگ حیوان کالبدگشایی انجام گرفت و در ریه راست توده هایی منتشره مشاهده گردید که پس از انجام نمونه برداری پاتولوژی، فیروسارکوم مورد تایید قرار گرفت. با توجه به بالابودن ایندکس ki67 در تومور اولیه و ایجاد متاستاز، در صورت زنده ماندن حیوان، این تومور پیش آگهی خوبی نداشت.

تغییرات شاخص های متابولیک میش آبستن در خشکسالی

فاطمه صدر فراتی^{۱*}، امین انوشه پور^۲

۱. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. گروه بیماری های داخلی دام بزرگ، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

sadr.f.fateme@ gmail.com

مقدمه: طبق آخرین آمارهای جهانی ایران از نظر جمعیت گوسفند و بز جزو کشورهای برتر دنیاست ولی از لحاظ میانگین وزن لاشه طی سال های اخیر قابل مقایسه با سایر کشورها نیست. کاهش نزولات جوی و تغییرات آب و هوایی و از طرفی چرای بی رویه دام طی بیلاق و قشلاق در سطح مراتع کشور به دلیل آسیب بر پوشش گیاهی باعث کیفیت نامطلوب ماده غذایی و عدم تامین انرژی کافی مورد نیاز دام شده و تعادل منفی انرژی را ایجاد میکند که علاوه بر کاهش وزن و تولیدات دامی، منجر به مسمومیت آبستنی می شود. از این رو کنترل، شناسایی و درمان میش های آبستن بیمار اهمیت بسیاری دارد. روش کار و بحث: باتوجه به اینکه در هفته های پایانی آبستنی جنین حدود ۴۰٪ از گلوکز مادری را استفاده میکنند، در صورت کاهش کیفیت علوفه مصرفی میش دچار تعادل منفی انرژی و هیپوگلیسمی شده و از منابع لیپیدی برای انرژی زایی استفاده میکنند. در نتیجه سطح کتون بادی های بدن افزایش یافته که مهم ترین آن بتاهیدروکسی بوتیریک اسید است و میزان غلظت آن در تشخیص بیماری مهم میباشد. طبق مطالعه صورت گرفته بر ۲۰ میش آبستن نژاد افشاری مبتلا به مسمومیت آبستنی و نرمال شاخص های متابولیکی همچون NEFA، BUN، کورتیزول، سروتولپلاسمین، آنزیم های کبدی (AST ALT) در میش بیمار، بیشتر و کلسیم کمتر از مقدار نرمال بود که باتوجه به مکانسیم انرژی زایی و یا ایجاد استرس قابل توجیه است. علائم به شکل تحلیل برنده (کاهش دما و اشتها، بوی کتون در ادار و...) و عصبی (ساییدن دندان، کوری، لرزش ماهیچه و...) مشاهده میشود. راهکارهایی برای پیشگیری و کاهش بیماری پیشنهاد میشود از جمله: سونوگرافی دام ها به منظور تشخیص دام آبستن تک قلو و چندقلو و تقویت جیره غذایی شان. خوراندن محلول های الکترولیت دکستروز در میش آبستن. عمل سزارین جهت بدنی آوردن بره زودرس برای نجات میش و... نتیجه: اختلالات ناشی از مسمومیت آبستنی و عوارض متعاقب آن طی دوره هایی نظیر خشکسالی بدلیل کاهش ماده خشک مصرفی دام افزایش یافته که این عوارض را باتشخیص و مانیتورینگ پروفایل متابولیک دام میتوان کاهش داد.

کلمات کلیدی: مسمومیت آبستنی، تعادل منفی انرژی، کتون بادی